

Parques de
Castellón
Parcs de
Castelló

PARQUE
LITORAL
PARC LITORAL

PARQUE **LITORAL** PARC LITORAL

El parque Litoral es uno de los principales parques naturales de la ciudad de Castellón por extensión y por su especial carácter mediterráneo. Anexo a la playa del Gurugú, este parque destaca por sus palmáceas, sus excelentes zonas de paseo y de bicicleta, así como por sus dotaciones deportivas y de juegos infantiles que hacen se convierta en un auténtico foco de actividades en los meses estivales. El Parque Litoral presenta un paseo a lo largo de los 1.800 m de playa con el que se logra acercar el mar al paseante y deportista.

El Parc Litoral és un dels principals pars naturals de la ciutat de Castelló per extensió i pel seu especial caràcter mediterrani. Annex a la platja del Gurugú, este parc destaca per les seues palmàcies, les exclusives zones de passeig i de bicicleta, així com per les seues dotacions esportives i de jocs infantils que fan que es convertixca en un autèntic focus d'activitats en els mesos estivals. El Parc Litoral presenta un passeig al llarg dels 1.800 m de platja, amb el qual s'aconsegueix acostar la mar al passejant i a l'esportista.

LITORAL

LITORAL

SUPERFICIE TOTAL
SUPERFÍCIE TOTAL

182.940 M²

SUPERFICIE DE
PRADERA DE SIEGA
SUPERFÍCIE DE
PRAT DE SEGA

100.000 M²

SUPERFICIE DUNAR
SUPERFÍCIE DUNAR

80.000 M²

ESPECIES PREDOMINANTES

ESPECIES ESPÈCIES

Palmera washingtonia	606
Taray	584
Palmera datilera	262
Palmera washingtonia filifera	169
Pino piñonero	65

ESPÈCIES PREDOMINANTS

ESPECIES ESPÈCIES

Teucrio (Arbusto)	400
Mioporo (Arbusto)	230

LITORAL

WASHINGTONIA
ROBUSTA

La *Washingtonia robusta*, también conocida como Palmera de abanico mexicana o palmera mexicana, pertenece a la familia de las *Areca-ceae* (conocidas anteriormente como *Palmá-ceas*), una familia de monocotiledóneas. Su aspecto, una vez está la palmera crecida, es impresionante, ya que puede llegar a los 30 metros de altura si reúne las mejores condiciones. Su forma es bastante curiosa, comienza con un tronco engrosado que a medida que va alcanzando altura se vuelve más delgado.

Las formas de sus hojas recuerdan a las de un abanico y la forma de los frutos, que produce en grandes cantidades, son esféricos, de color negruzco y de medio centímetro de diámetro. Normalmente se le da un uso ornamental, sobre todo para climas subtropicales y templados.

Dado el nombre común por el que se la suele conocer (palmera de abanico mexicana), saber cuál es su origen es sencillo. Se puede encontrar de forma silvestre en el noroeste de México, ya que es nativa de allí, aunque también hay plantaciones en el sur de Estados Unidos. En España, por su particular clima, también se pueden encontrar de forma extendida en la zona del Mediterráneo, aunque también hay especies en el interior.

La *Washingtonia robusta*, també coneguda com Palmera mexicana, palmera de palmito mexicana, pertany a la família de les *Arecà-cies*, (conegudes anteriorment com *Palmà-cies*), una família de monocotiledònies. El seu aspecte, una vegada la palmera crecida, és impressionant, ja que pot arribar als 30 metres d'altura si reuneix les millors condicions. La seua forma és bastant curiosa, comença amb un tronc engrossit que a mesura que va aconseguint altura es torna més prim. La forma de les seues fulles recorda les d'un palmito i la forma dels fruits, que produeix en grans quantitats, són esfèrics, de color negrós i de mig centímetre de diàmetre. Normalment se li dona un ús ornamental, sobretot per a climes subtropicals i temperats.

Donat el nom comú per la qual se la sol conèixer (palmera mexicana), saber quin és el seu origen és senzill. Es pot trobat de forma silvestre al nord-oest de Mèxic, ja que és nativa d'allà, tot i que també hi ha plantacions al sud dels Estats Units. A Espanya, pel seu particular clima, també se'n poden trobar de forma estesa a la zona del Mediterrani, tot i que també hi ha espècies a l'interior.

LITORAL

TAMARIX
GALLICA

Los tarays pueden ser arbustos caducifolios o perennifolios, o pequeños árboles entre 1 y 15 m de altura, que forman densas arboledas o matas. El más grande, *Tamarix aphylla*, es un árbol perenne que puede alcanzar 15 m de alto. Generalmente pueden vivir en suelos salinos, tolerando hasta 15.000 ppm de sal soluble, y tolerar álcalis. Se caracterizan por tener ramas finas y follaje gris verdoso. El género *Tamarix* está adaptado al fuego, ya que posee largas raíces que penetran hasta la capa freática, aprovechando aguas subterráneas. Limitan la competencia con otras plantas mediante la absorción de sal de las capas, que acumulan en su follaje, desde donde la van depositando en la superficie del suelo, allí se concentra, siendo esa sal letal para muchas otras plantas.

Els tamarits poden ser arbusts caducifolis o perennifolis, o menuts arbres entre 1 i 15 m d'alçària, que formen denses arbredes o mates. El més gran, *Tamarix aphylla*, és un arbre perenne que pot arribar a 15 m d'alt. Generalment poden viure en sòls salins, tolerant fins a 15.000 ppm de sal soluble, i tolerar àlcalis.

Es caracteritzen per tindre branques fines i fullatge gris-verdós. El gènere *Tamarix* està adaptat al foc, ja que posseïx llargues arrels que penetren fins a la capa freàtica, aprofitant aigües subterrànies. Limiten la competència amb altres plantes mitjançant l'absorció de la sal de les capes, la qual acumulen en el seu fullatge i des d'ahí la van depositant a la superfície del sòl, on es concentra, sent esta sal letal per a moltes altres plantes.

WASHINGTONIA
FILIFERA

De la familia *Arecaceae* (antes *Palmaceae*), se le conoce también como *Pritchardia filifera*. Su lugar de origen es el sureste de California, oeste de Arizona y noroeste de México. Se la conoce comúnmente como Palmera californiana.

Sus principales características diferenciadoras respecto al género *Phoenix* es que tienen hojas palmadas (es decir, los folíolos salen radialmente del mismo punto en el extremo del peciolo, en lugar de disponerse a lo largo del raquis, como las barbas de una pluma) y el tronco es mucho más delgado y alto (más de 15 metros). El tronco posee pequeñas marcas de fisuras rugosas o está parcialmente cubierto por restos foliares, su base es ensanchada. Posee un fruto elíptico u ovoide, negruzco de 0,6 cm de diámetro. Sus semillas se multiplican con facilidad y germinan al mes. Es una especie rústica que tolera muy bien el trasplante y la escasez de agua así como suelos pobres.

De la familia Arecàcies (abans Palmàcies), se la coneix també com *Pritchardia filifera*. El seu lloc d'origen és al sud-est de Califòrnia, oest d'Arizona i nord-oest de Mèxic. Comunament se la coneix com Palmera californiana.

Les seues principals característiques diferenciadores respecte al gènere *Phoenix* és que tenen fulles palmades (és a dir, els foliols ixen radialment del mateix punt a l'extrem del peciol, en lloc de disposar-se al llarg del raquis com les barbes d'una ploma) i el tronc és molt més prim i alt (més de 15 metres). El tronc posseïx menudes marques de fissures rugoses o està parcialment cobert per restes foliars, la seua base és eixamplada. Posseïx un fruit líptic o ovoide, negrenc, de 0,6 cm de diàmetre.

Les seues llavors es multipliquen amb facilitat i germinen al mes. És una espècie rústica que tolera molt bé el trasplantament i l'escassetat d'aigua, així com els sòls pobres.

LITORAL

PHOENIX
DACTYLIFERA

De la familia *Arecaceae* (antes *Palmaceae*) su nombre común es Palmera datilera. Es originaria del norte de África y oeste de Asia. *Phoenix* tomado del griego como palmera y *dactylifera* que producen dátiles.

Es una palmera dioica de tronco único o ramificado en su base, de hasta 30 m de altura y 20 a 50 cm de diámetro, cubierto con los restos de las hojas viejas. Hojas pinnadas, espinosas, de 6 a 7 m de longitud, con foliolos de unos 45 cm de longitud, de color glauco. Inflorescencias erectas muy ramificadas emergiendo de unas espatas bivalvas de color pardo entre las hojas, las hembras volviéndose péndulas en la fructificación. Flores bracteadas con 3 sépalos y 3 pétalos, las masculinas de color crema y con 6 estambres, y las femeninas verde-amarillentas con gineceo tricarpelar de estigmas retorcidos hacia el exterior. Frutos oblongo-ovoides, de 3 a 9 cm de longitud, de color naranja, con pulpa carnosa y dulce, pasando a rojo-castano al madurar.

Su multiplicación es por semillas que tardan dos meses en germinar. Resistente a todo tipo de suelos siempre que tenga humedad o esté cerca del mar.

De la família Arecàcies (abans *Palmaceae*), el seu nom comú és Palmera datilera. És originària del nord d'Àfrica i oest d'Àsia. *Phoenix* és pren del grec per a palmera i *dactylifera* indica que produïx dàtils.

És una palmera dioica de tronc únic o ramificat a la base, de fins a 30 m d'altura i de 20 a 50 cm de diàmetre, cobert amb les restes de les fulles velles. Les fulles son pinnades, espinoses, de 6 a 7 m de longitud, amb foliols d'uns 45 cm de longitud, de color glauc. Inflorescències erectes molt ramificades que emergixen d'unes espates bivalves, de color terrós, entre les fulles; les femelles esdevenen pèndules en la fructificació. Flors bracteades amb 3 sèpals i 3 pètals, les masculines de color crema i amb 6 estams, i les femenines verd-groguenques amb gineceu tricarpelar d'estigmes retorçuts cap a l'exterior. Fruits oblongs i ovoides, de 3 a 9 cm de longitud, amb polpa carnosa i dolça de color taronja que passa a roig-castany en madurar.

La seua multiplicació és per llavors que tarden dos mesos a germinar. Resistent a tota classe de sòls sempre que tinguen humitat o estiguen prop de la mar.

PARQUES DE CASTELLÓN
PARCS DE CASTELLÓ

